

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 322/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť I. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 74/2011 (pôvodne vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 45 C 162/2010) a takto rozhodol

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2011 doručená sťažnosť I. S., K. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 74/2011 [pôvodne vedenom Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd I“) pod sp. zn. 45 C 162/2010].

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 35 C 74/2011, pôvodne vedenom okresným súdom 1 v konaní pod sp. zn. 45 C 162/2010, sa sťažovateľka žalobou domáhala voči žalovanej spoločnosti zaplata sumy 2 987,45 €. Sťažovateľka je toho názoru, že aj napriek skutočnosti, že predseda okresného súdu neuznal jej sťažnosť na prietahy v konaní za dôvodnú, je konanie zdĺhavé a jeho dĺžka je neprimeraná predmetu konania.

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v označenom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Okrem uvedeného sa sťažovateľka domáha, aby jej z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie bol na konanie pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na

prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 35 C 74/2011 (pôvodne vedenom okresným súdom 1 pod sp. zn. 45 C 162/2010).

Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 35 C 74/2011 (pôvodne vedeného okresným súdom 1 pod sp. zn. 45 C 162/2010):

Dňa 25. októbra 2010 bola okresnému súdu 1 doručená žaloba sťažovateľky, ktorou sa proti žalovanej domáhala zaplata sumy 2 711,34 € z titulu vrátenia zaplateného preddavku na kúpnu cenu, pretože kúpa sa napokon nerealizovala. Následne, 5. novembra 2010 okresný súd 1 vyzval sťažovateľku na zaplata súdneho poplatku za žalobu, v dôsledku čoho 19. novembra 2010 sťažovateľka žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom upozornila, že takúto žiadosť obsahovala už aj samotná žaloba. Okresný súd 1 zaslal 30. novembra 2010 sťažovateľke na vyplnenie tlačivo o jej zárobkových, majetkových a sociálnych pomeroch a súčasne dopytom na príslušnom dopravnom inšpektoráte zisťoval, či sťažovateľka vlastní motorové vozidlo a dopytom na príslušnom geodetickom úrade zisťoval, či sťažovateľka vlastní nehnuteľnosti.

Geodetický a kartografický ústav 9. decembra 2010 okresnému súdu 1 oznámil, že uvedený operát neobsahuje okresným súdom 1 požadované informácie. Dňa 15. decembra 2010 sťažovateľka preukázala svoje príjmové pomery a 23. decembra 2010 príslušným dopravným inšpektorátom bolo okresnému súdu 1 oznámené, že sťažovateľka nie je vlastníčkou žiadneho motorového vozidla.

Dňa 25. januára 2011 okresný súd 1 zaslal žalobu sťažovateľky na vyjadrenie žalovanej a súčasne všeobecne poučil sťažovateľku o jej procesných právach, a napokon okresný súd 1 uznesením priznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov „... *pre dovolacie konanie*“ (predmetné uznesenie bolo sťažovateľke doručené 11. februára 2011). Sťažovateľka 4. februára 2011 v súvislosti s poučením o jej procesných právach oznámila, že súhlasí s prerokovaním veci bez nariadenia pojednávania, a súčasne žiadala, aby jej okresný súd 1 ustanovil v konaní právneho zástupcu na ochranu jej záujmov. Dňa 7. februára 2011 okresný súd 1 vydal opravné uznesenie, ktorým opravil výrok uznesenia z 25. januára 2011, pričom z výroku vypustil, že oslobodenie sa priznáva „... *pre dovolacie konanie*“.

Zákonná sudkyňa okresného súdu v predmetnej veci 17. februára 2011 oznámila svoju zaujatosť, pričom súčasne oznámila, že vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka bola bývalou zamestnankyňou okresného súdu 1, svoju zaujatosť namietali všetci sudcovia okresného súdu 1, preto zákonná sudkyňa súčasne žiadala, aby bola predmetná vec pridelená na konanie inému súdu. V dôsledku uvedeného bol spis 23. februára 2011 predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), ktorý uznesením sp. zn. 5 NcC 8/2011 z 25. februára 2011 rozhodol o vylúčení všetkých sudcov okresného súdu 1 z prerokovania predmetnej veci a vec prideliť na ďalšie konanie okresnému súdu.

Okresnému súdu 1 bolo 1. marca 2011 doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe a 23. marca 2011 bol spis vrátený z krajského súdu späť okresnému súdu 1, ktorý 28. marca 2011 postúpil spis na ďalšie konanie okresnému súdu. Okresnému súdu bol spis doručený 29. marca 2011, ktorý predmetnú vec vedie pod sp. zn. 35 C 74/2011.

Okresný súd 4. apríla 2011 nariadil pojednávanie na 10. máj 2011, avšak 2. mája 2011 sťažovateľka žiadala o preročenie termínu pojednávania na jún 2011 z dôvodu, že okresný súd zatiaľ nerozhodol o jej žiadosti ustanoviť jej v konaní právneho zástupcu na účely kvalifikovanej ochrany jej práv, v dôsledku čoho okresný súd zrušil nariadené pojednávanie a odročil ho na neurčito. Uznesením z 30. mája 2011 okresný súd ustanovil

sťažovateľke za právneho zástupcu v konaní zástupcu z Centra právnej pomoci Košice a toto rozhodnutie 1. júna 2011 doručoval sťažovateľke.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 35 C 74/2011 (pôvodne vedenej okresným súdom 1 pod sp. zn. 45 C 162/2010) ústavný súd v tomto skúmanom postupe okresného súdu, ako ani okresného súdu 1 nezistil žiadne obdobia nečinnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zbytočné preťahy v zmysle sťažovateľkou namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu rozhodovať o jej žiadosti ustanoviť jej v konaní pred ústavným súdom právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2011